

Nr. 78
Januar 2012
124. årgang

MAGASINET

Nyt fra Det Danske Missionsforbund

Tro til tiden · Det gælder vores fælles fremtid
Fredens stemme bliver hørt · Gud virker i hele verden
Mad Med Mere · Sommerlejr for enlige mødre · En menighed i mission
Efterskolen Øresund får nyt navn · MBU's nye formand

Magasinet udgives af Det Danske Missionsforbund. Det udkommer som indstik i domino fem gange om året og sendes til DDM's menigheder for lokal distribution. Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis DDM's synspunkter eller teologiske grundlag.

domino udkommer 6 gange om året, og kan modtages på privat adresse for 500 kr. Henvendelse til ddm@email.dk

Ansvarshavende

Forbundsrådet
v/formand Bo Lundgaard

Redaktion

Erik Bang Dahl, ebdahl@post.tele.dk
Peter Götz, peter@goetz.dk

Annoncer

Annoncører henvises til domino:
Erik Damm, annoncer@domino-online.dk

Nyt om navne

Rubrikken *Nyt om navne* bringes i et særskilt nyhedsbrev, der sendes til menighederne en gang i kvartalet.
Fødselsdage og mærkedage indsendes til ddm@email.dk en gang om året før den 10. december.
Meddelelse om dødsfald sendes løbende.

Næste udgivelse til afhentning i din menighed

Medio marts

Ekspedition

FrikirkeNets Servicekontor:
Holbergsvej 45, 6000 Kolding,
tlf. 75 50 02 00

Grafisk design

Janie Conrad Riisager,
janier@domino-online.dk

Tryk

Strandbygaard, Skjern

Missionsforbundets sekretariat

Rosenlunden 17, 5000 Odense C
tlf. 66 14 83 31, fax, 66 14 83 00
Nordea reg.nr. 2374 konto 0370110700
ddm@email.dk, www.missionsforbundet.dk

Forsiden

Første spadestik til den store forvandling af Borrevejles DGI Center til Efterskolen Lindenborg. Arkitekt Mogens Nielsen, (tv) og forstander Kim Nissen, (th).

LEDER

TRO TIL TIDEN - OG TID TIL TROEN

Der er stor interesse omkring materialet, der blev udsendt til alle menigheder i oktober, og som bærer navnet *Tro til Tiden*. Efterspørgslen på en elektronisk udgave meldte sig omgående og er efterkommet over for alle, der har sendt et ønske om det.

Tro til Tiden forsøger ikke at gøre noget væsen ud af sig selv. Forfatterne bag det har ikke tænkt, at det skulle være normgivende endsige retningsgivende for, hvordan man *skal* tænke og tro i DDM. Det ville også være langt fra den grundholdning, som er gældende i vores lille kirkesamfund. For vi ønsker fortsat at være et fællesskab, hvor livet i Gud kommer før læren om Gud, og hvor vores lære om Gud altid må forstås som stykkevis og ufuldkommen. Gud vil altid være større.

Derimod er teserne i *Tro til Tiden* – og de dertil hørende korte overvejelser – et udtryk for, hvordan man *kan* tænke og tro – og hvordan nogle af os, så langt vi er kommet, synes, vi bedst kommer overens med de bibelske ud-sagn.

Den store interesse for dette materiale er værd at fundere over.

Er det fordi, vi netop ikke låser hinanden, men har frihed til at reflektere over tingene, at det er spændende at arbejde med troens indhold og formulering?

Eller er det fordi, vi så ofte går uden om de mere præcise formuleringer, at det er velgørende at se nogle af de grundlæggende byggesten hugget til, så de ikke kan misforstås?

Eller kræver alle vores udmærkede fælleskirkelige og økumeniske bestræbelser foruden vores imødekommethed over for mennesker fra andre religioner netop, at vi besinder os på det, som i adskillige generationer har været vores eget særpræg?

Eller er vi nået til en fase, hvor det er vigtigt at tage sig tid til troen – og spørge os selv: Hvad er det egentligt, vi tror på – og ikke mindst hvem?

Døm selv.

Tro til Tiden udfordrer os alle til at tage os tid til troen og fordybelsen i alt det, Gud i sin ufattelige kærlighed møder os med i evangeliet.

Kun et godt fundament kan gøre os i stand til at løfte dagens byrder. Kun en dyb erfaring af Guds godhed kan gøre os til uselviske med-mennesker. Kun en fast forankring i Kristus og hans væsen kan rejse hans kirke til at bære og være den modkultur, som vores samfund har så hårdt brug for.

Af Peter Götz
Missionsforstander

Der indkaldes hermed til DDM's årlige repræsentantskabsmøde under sommerstævnet i Mariager i uge 31. Den præcise dato meddeles via DDM's månedlige nyhedsbrev

Det gælder vores fælles fremtid

Midt i januar samledes en gruppe mennesker for at snakke om mulighederne for at arbejde i en frikirke. Nogle bar på et kald. Andre overvejede at bruge et halvt eller helt år i en menighed. Og så var der dem, der ikke helt vidste, hvad de tænkte – endnu

Der har de seneste år været et lidt uklart fokus, når det gælder uddannelse og træning til en præstetjeneste i Det Danske Missionsforbund. Gamle tiders binding til Lidingö i Sverige og Ansgar i Norge er for længst løst op. Eksperimentet med SALT i samarbejde med baptisterne måtte lægges i graven. Endnu en gang og primært fordi der ikke kunne bevilges SU til de studerende.

I hvor høj grad den nye uddannelse Kristen- dom, Kultur og Kommunikation (KKK) på Diakonissestiftelsen i København og i Aarhus Diakonhøjskolen, kan give tilstrækkeligt fagligt fodfæste for en præst, ved vi endnu ikke, men formodentlig skal der en eller anden 'efterud- dannelse' til.

Det er imidlertid tydeligt, at vi i frikirkerne de sidste 8-12 år har haft for lille en tilgang af nye præster. Alene i DDM mangler vi fire-fem præ- ster, og hos baptisterne er tallet mindst dobbelt så stort.

Tjeneste i en ny tid

Det var derfor ikke et uvæsentligt initiativ, der blev taget, da vi midt i januar forsøgte at skabe et rum for dem, der går rundt med en eller anden form for drøm om at arbejde i en kirke – eller på et af vores missionsfelter – i længere

eller kortere tid. Der er nemlig hårdt brug for dem. Men overskriften som denne samling havde fået – *Tjeneste i en ny tid* – er også vigtig at forstå.

Vi taler om tjeneste, ja. Om mennesker, der med deres gudgivne evner og gaver vil tjene i en sammenhæng, hvor målet er at fortælle de gode nyheder. Men vi taler også om nye tider. For det er for længst blevet nye tider, der kræver nytænkning og en ny orientering i forhold til vores samfund.

Nye tider kræver nytænkning

Det er tydeligt, at både den gamle folkekirke- model såvel som den gamle frikirkemodel står til udskiftning. Og det er ingen tilfældighed, at de to ting følges ad, for de har nærmest eksisteret på grund af hinanden – i en slags symbiose.

Men i dag røres den almindelige danskers ån- delige længsel hverken af folkekirken formelle gudstjenesteform eller vækkelsesbevægelsernes frikirkeform. Vi er håbløst bagud – fordi vi har lyttet mere til os selv og vores tradition end til det folk, vi lever iblandt.

Der skal – populært sagt – helt nye boller på suppen, hvis kirken skal være kirke for tidens fortravlede mennesker. En helt anden evne til

indlevelse. En helt anden vilje til fleksibilitet med hensyn til form, tid og sted. Et helt andet fokus på tilværelsens virkelige udfordringer. En helt anden accept af, at der er blevet alt for langt mellem kirkeligheden og virkeligheden.

Ny fælles uddannelse for frikirkepræster

Et godt initiativ, der dog først for alvor vil bære frugt om nogle år, er Frikirkernes Fælles Uddan- nelse, kaldet FFU. Det er kort fortalt et forsøg på at give især unge en ordentlig og grundig indfø- ring i de uddannelsesmuligheder, der findes, hvis man vil være præst i en frikirke. På nettet (ffu.dk) kan man finde en portal, der giver det første overblik over de uddannelsessteder, som det for en dansker vil være naturligt at under- søge nærmere. Siden kan man finde sig en stu- dievejleder og senere blive koblet sammen med en mentor, når man begynder at studere.

Interessant udvikling på MF

Det er i øvrigt værd at bemærke, hvad der sker på Menighedsfakultetet i Aarhus for tiden. Fore- løbige samtaler peger i retning af, at dette på mange måder udmærkede uddannelsessted kan blive et kommende bud på studiested for unge fra frikirkerne, ligesom folkekirkefolk fra Oase- miljøerne efterhånden har fået fakultetets aner- kendelse og det nødvendige albuenum.

Fredens Stemme bliver hørt

Af Ingolf Bjørsted

Hjertelig tak for, at I har gjort Kristus kendt for mig. Nu har jeg virkelig glæde i mit hverdagsliv. Det er så vidunderligt og eventyrligt for mig. Bed, at jeg må elske Herren af hele mit hjerte som nu for altid. Sådan lyder et takkebrev, som Fredens Stemme har modtaget fra en ung pige.

Radioudsendelser, radio online og tv

Fredens Stemme lyder ud over Thailand og omliggende lande gennem 64 lokale og 17 regionale radiostationer. Langt over 1.000 klikker sig hver måned ind på Fredens Stemmes internetradio. Evangeliet bringes også i tv gennem programmer, som er specielt udarbejdet til lyttere med buddhistisk baggrund.

At programmerne bliver modtaget, viser de hundredvis af lytterbreve og telefonopkald, som modtages hver måned. Fredens Stemme har en speciel opfølgingsafdeling, som besvarer lytterhenvendelser og udsender bibelkorrespondancekurser. Sumitra leder denne afdeling, men der er flere frivillige medarbejdere, som hjælper hende.

Hver enkelt, der henvender sig, får et personligt brev.

Eksempler på lytterbreve:

Brev fra en fange:

Jeg kendte ikke noget til Jesus, før jeg kom i fængsel. En dag, hvor jeg følte mig meget alene og sad for mig selv, kom en kristen fange og satte sig ved min side, og fortalte mig om Guds

kærlighed. Jeg modtog Kristus i mit liv og fik en fred. Bed for min kone og mine to børn, at de også må komme til at kende Guds kærlighed.

En lytter fra Chiang Mai

Fredens Stemmes radioprogrammer opmuntrer mig meget. Jeg lytter til to programmer om dagen. Sidste år var jeg meget syg. Jeg føler, at programmerne er meget korte og ønsker ikke, at de slutter. Uanset hvor mange smerter jeg har i

min krop, når jeg lytter til programmer om Gud, føler jeg mig hjulpet. Jeg har lyttet til Fredens Stemmes radioprogrammer i mange år, men jeg skriver ikke regelmæssigt til jer. Engang havde jeg en kraftig mavepine og kunne ikke holde det ud. Så jeg besluttede at ringe til Fredens Stemme og bede om forbøn. Og I bad straks for mig, og jeg følte mig bedre. Jeg takker Gud, og jeg takker jer for at bede for mig og min familie. Må Gud velsigne jeres team.

Gud virker i hele verden

Fra hr. Boon, Lampang Provins.

Jeg så jeres tv-program 'New Life Today' over internettet, medens jeg var meget ked af det og havde mange storme i mit liv. Hvad I sagde i programmet opmuntrede virkelig mit hjerte og gav mig håb i Gud. Vær venlig at sende mig bøgerne, som I præsenterede i jeres program, særligt 'There is Hope in Life', 'How to be Born Again' og 'The freedom of Life'. Hvis I sælger dem, er jeg villig til at betale, lige meget hvad de koster.

Brev fra fange:

Mit navn er Salee. Jeg er 48 år, og mit hjemland er Laos. Jeg var involveret i narko, og retten dømte mig til fængsel i 25 år. Jeg blev sat i fængsel den 27. maj 2004, og den resterende del af min fængsling er 20 år.

Jeg kom til at kende Herren, da jeg var 43 år. Før jeg blev en kristen, var jeg altid bekymret for mig selv. Jeg græd hver dag, jeg savnede min familie, jeg savnede alt. I to år hørte jeg ikke nogen nyheder hjemmefra.

Da min depression var på det højeste, og jeg ønskede at begå selvmord, vejledte en kristen ven mig og vidnede om Gud for mig. Lidt senere bragte denne min ven mig en bibel. Selv om jeg var buddhist, bad jeg til Jesus og læste i den kristne bibel hver dag. En særlig dag læste jeg Matt. 7,7 som siger søg, bank på og du vil modtage. Søg, og det vil blive givet til dig. Bank på, og der vil blive åbnet for dig.

I overensstemmelse med disse løfter bad jeg med tårer i mit eget sprog i omkring to måneder.

Ikke længe efter besøgte mit barn mig for første gang i to år. Min familie kom også og besøgte mig. Jeg oplevede, at Gud altid var med mig, og han ændrede mit liv og mit hjerte. Jeg blev en bedre person. Jeg lærte at elske, at have barmhjertighed over for mine venner, men også at have mere tålmodighed. Rom. 8,28 fortalte mig, at Gud hjælper dem, som elsker ham, at de vil bære god frugt i alting. Gud har virkelig hjulpet mig. Siden denne erfaring er min tro på Gud mere fast. Må Gud velsigne jer alle, tak.

Hej!

Mit navn er Benita Lund, og jeg er 21 år. Jeg arbejder for hjælpeorganisationen Free Burma Rangers (FBR), der arbejder for fred og forsoning i Burma, hvor der siden 1949 har været civilkrig mellem den burmesiske regering og lokale etniske stammer. FBR, der har sit hovedsæde uden for Chaing Mai, sender medicin, tøj, mad og andre livsvigtige forsyninger til krigsramte områder i Burma. Det bringer håb til mange og formidler Guds kærlighed overalt.

Min hovedopgave er at hjælpe til på kontoret og tage vare på, at billeder, videoklip og dokumentationer, der er optaget i Burma, samles og arkiveres i vores kontor i Chiang Mai. Det er helt vidunderligt og en meget speciel

følelse at få lov til at være i et arbejde, hvor man virkelig kan se Guds virke. Den anden dag gik jeg op på et bjerg i nærheden af mit arbejdssted med min bibel under armen, og det slog mig, da jeg kiggede rundt på bambustræerne og den blå himmel, at jeg aldrig har følt mig så sikker på Guds beskyttelse, som da.

Mange ting er gået op for mig gennem den sidste tid. En af de vigtigste er, at Gud ikke hører til i en bestemt kirke eller i et bestemt land. Der er ingen grænser for Guds kærlighed, og vi kan komme til ham, uanset hvor i verden vi er, og uanset hvor vi er i vores liv, for han elsker os præcis, som vi er!

Benita Lund, Free Burma Rangers

Fra spejderne i Odense

Mad Med Mere

I Godthåbskirken i Odense er der kommet et nyt tilbud, som hedder *Mad Med Mere*. På udvalgte onsdage, der er spejderdag, åbner kirken dørene kl. 18 og inviterer til gratis aftensmad og kage - samt en bid af Gud.

Der er begyndt at komme en del nye børn til både spejder- og teenarbejdet i kirken. I forbindelse med denne tilgang, oplevede vi i menigheden, at forældrene til de nye børn faktisk havde lyst til at blive for at snakke og have fællesskab med andre.

Et par friske ildsjæle fra menigheden tog derfor initiativ til at invitere spejdere og forældre til mad nogle af de onsdage, hvor der er spejderaktiviteter. Tilbuddet gælder også alle andre i menigheden. Når børnene efter måltidet så går ud til deres aktiviteter, bliver de voksne tilbage og snakker sammen, drikker kaffe og får en lille andagt.

Initiativet er endnu helt nyt, men de gange som *Mad Med Mere* har været afholdt, har det været en succes, hvor flere af forældrene er kommet alle gange og er blevet til kaffen, mens børnene har været af sted. *Mad Med Mere* er ikke kun en god oplevelse for de nye, der kommer og oplever fællesskabet i kirken. Det er også en stor velsignelse for en lille menighed, der tørster efter at kunne nå ud til lokalområdet.

Gabriella Savarimuthu

Sommerlejr for enlige mødre med børn

Tre kirker på Bornholm gik sidste sommer sammen om at skabe en helt ny slags lejr

Af Virginia Hønnicke

Lejrbygningen *Klippen* på det nordlige Bornholm dannede i sommers rammen om en helt ny lejr. Det drejede sig om en lejr for enlige mødre med børn, og tilbuddet gik ud til nogle af de familier på Bornholm, som ikke selv havde ressourcer eller kræfter til at komme på sommerferie. De blev tilbudt en uges ferie i skønne rammer på *Klippen*, og så havde tre kirker i samarbejde fastlagt et underholdende program.

Der var otte familier, der valgte at deltage i denne unikke lejr, og det betød, at der var 15 børn med deres mødre tilstede. Der var et varieret program for både børnene og for de voksne. Ture til forskellige attraktioner rundt omkring på øen samt forskellige tilbud om lege og underholdning på selve lejren, prægede dagene, som kun gik alt for hurtigt.

Dybe samtaler og ansigtsmassage

Og det endte med at være rigtig ferie for disse familier. Maden blev serveret, der blev sørget for alle mulige aktiviteter, og der var også en mulighed for at finde tid til at snakke fordybet med hinanden og med nogle rådgivere, der var med. Det var der flere af disse mødre, som fik stor glæde af. Værdien af, at nogen havde tid til at høre på, hvad de fortalte om deres liv, var uvurderlig, og på denne måde fik nogle åbnet op for ting i deres liv, som de havde fortrængt længe. Der var også en ro omkring dette, fordi der var andre ledere til stede, som samtidig legede med børnene eller havde dem med på tur. Det var en stor velsignelse at se disse mødre pludselig føle sig forkælet – sikkert et drastisk afbræk fra deres sædvanlige, pressede hverdag. Tænk sig, at nogen passede børnene,

imens mor fik ansigtsmassage og blev sminket. Bestemt ikke hverdagskost i en familie med en enlig forsørger.

Første sommerferie nogensinde

Børnene lyste helt op, da de opdagede, at nogen havde sat tid af til at være sammen med dem. Den daglige leg og rumlen viste sig hurtigt at binde venskabsbånd på en måde, som kun børn kan. En mor oplevede, at hendes søn på 11 år fik en *bedste ven*. Det havde han aldrig haft før. Drengen ville have et venskabskram hver eneste aften af denne nye ven. Et andet barn blev dybt forundret over, at nogle af de voksne, der var med, havde været gift i mere end 20 år. Det, troede han ikke, var en virkelighed. En af mødrene var i denne uge med, og det var hendes første ferie sammen med sine børn nogensinde. Moderen var 39 og hendes børn fem og otte år.

Da afskedens time kom på lejrens sidste dag, blev der grædt mange tårer. Der var blevet opbygget mange relationer mellem deltagere og medhjælpere, og nogle af de relationer er stadig velfungerende i dag. Alle deltagere var enormt glade for, at de havde fået lov til at være med, og de udtrykte stor tilfredshed med, at der både havde været tid til sjov og til alvor. Lejren var den første af slagsen på Bornholm, men bestemt ikke den sidste. Der er i skrivende stund planlægning i gang i forhold til en lejr igen i 2012. De tre kirker der stod bag lejren (heriblandt Missionskirken, DDM i Rønne) er sikre på, at det har stor værdi i disse enlige mødres liv, og hvis vi kan være med til at gøre en reel forskel for dem, vil vi gerne afsætte endnu en uge til sjov og alvor for en række nye familier.

En menighed i mission

Den vietnamesiske menighed i Slagelse er skabt af mission – og derfor er den også selv aktiv i mission

Af Bøje Pedersen

Alle menigheder i Missionsforbundet kan fortælle om baggrunden for deres opstart. De ældste af menighederne kan føre deres begyndelse og deres præg tilbage til ankomsten af missionærer fra Amerika, Sverige og Norge, dog har alle menigheder det til fælles, at de udspringer af en åndelig fornyelse, som skete her i landet.

Menighedens baggrund

Menigheden i Slagelse er frugten af evangeliets første gennembrud i et totalt hedensk samfund. Vi taler her ikke om åndelig fornyelse i en kristen kultur, men om de første unges brud med flere tusinde års hedensk baggrund.

Leif Lundtoft fortæller i sin artikel (Magasinet nr. 65, dec. 2009) om, hvordan disse drenge på 12 år cyklede til andre hedenske landsbyer for at fortælle dem nyheden om Jesus.

I troen på Jesus havde de fået noget af så stor værdi, at det var værd at bringe videre.

Til det formål var mere skolegang nødvendig, og det førte i sidste ende drengene på den lange vej til Danmark, det er beskrevet i Magasinet november 2011.

Allerede i flyet til Danmark talte drengene om, hvordan de skulle bære sig ad med at bevare deres nye tro i det fremmede. Slagelsemenigheden blev det endelige svar.

Det er en fantastisk beretning, at førstegrøden af en vækkelse blandt et åndedyrkende folk i Vietnams bjerge i dag er en menighed på dansk jord. Det kan kun være fordi, det er en del af Guds plan.

På besøg i Slagelse

Det er lørdag formiddag, jeg sidder i Sras stue sammen med Thom og Alpha. De er alle med-

lemmer af menighedens seksmandsudvalg for international mission. Menigheden er stærkt præget af mission, hver søndag bliver der givet nyheder fra kontakterne i Vietnam, og ved alle møder bedes der for de forfulgte kristne. Tre til fire gange om året rejser nogen fra menigheden derud med gaver og bringer informationer med tilbage.

Sra bor i et dejligt hus i et nyere parcelhuskvarter i udkanten af Slagelse. Det hele ser pænt og dansk ud. Sra fortæller glad om den overdækkede terrasse, han fik bygget her i sommer, men da vi begynder at tale om mission, så glider Danmark bort som i en tåge. Sra fortæller, at hans mor var åndedyrker, men, og hans ansigt lyser op, før hun døde, blev hun en kristen.

En af Sras onkler blev kommunist efter krigen og kom ind i det hemmelige politi. Han var meget hård ved de kristne. En aften kørte han i floden og var ved at drukne. En kristen hjalp ham op, og det ændrede onkelens adfærd, så før han døde, bad han om forbøn.

Sra har meget at fortælle. For der er blevet 40.000 flere kristne i hans gamle område, siden Vietnam krigen sluttede i 1975.

Slagelsemenigheden lever i vækkelsens tidsalder.

Den har selv haft stor vækst, og den kender til en enorm vækst i Vietnams bjergland. Der tales om vækstrater på 600 procent over de sidste 10 år.

Sra er formand for menighedens udvalg for international mission. Udvalget mødes hver anden måned. Her bliver alle ansøgninger fra Vietnam undersøgt for at pille de useriøse fra.

Han var meget hård ved de kristne. En aften kørte han i floden og var ved at drukne. En kristen hjalp ham op, og det ændrede hans adfærd, så før han døde, bad han om forbøn

Menigheden støtter alle slags evangeliske menigheder derude. Formålet er at hjælpe dem til at udbrede evangeliet i lokalområderne. Hvis slagelsemenigheden ikke selv er i stand til at hjælpe, så har den nogen gange taget kontakt til kirker i Sydkorea for at høre, om de muligvis kunne yde hjælp.

Menigheden har indtil nu hjulpet mere end 10 forskellige lokale kirker med midler til meget forskellige behov, ofte drejer det sig om kirkebygninger, men det har også været støtte til uddannelse.

Afrunding

Det er en stor velsignelse at få lov til at se, hvad Gud gør her i Slagelse og høre om, hvad han gør i Vietnam.

Viggo Søgård har lige været på besøg i Saigon i Sydvietnam, og han runder sin mail af på følgende måde: *Det var dejligt at opleve menigheder og kristne i Vietnam. De er fulde af initiativer og begejstring, og der er ikke direkte forfølgelser her i Saigon. Der er stadig en del hindringer, men deres møder bliver ikke forstyrret af politiet mere. Lad os bede for den unge menighed i Slagelse og for alle de nye kristne i Vietnam, og lad os også bede om, at vi i Missionsforbundet må få del i disse velsignelser.*

INDLAND

Fantastisk udsigt over Borrevælle Vig

Efterskolen Øresund bliver til Efterskolen Lindenberg

Godt nytår til dig, som læser med her. Nedenfor kan du læse om, hvordan det går med at forvandle Efterskolen Øresund til Efterskolen Lindenberg. Og hvis du er til nytårsforsæt og glemte det nytårsaften... så er der her et tip til et rigtig godt et af slagsen: *Bed hver dag for, at hele processen med at flytte skolen må gå godt, og at Gud igen og igen må velsigne alle, som står i arbejdet hermed.*

Nå, men så kom den artikel da i gang. Og lidt pudsigt at skrive om nytåret allerede nu, for i skrivende stund er det søndag den 27. november 2011, og udenfor raser optakten til efterårets allerførste storm. Vi har ellers været heldige i dette efterår med rekordlav nedbørsmængde, og vi er taknemmelige for, at vejret har været gunstigt for os, efter at vi er begyndt at bygge i Lindenberg. Vi håber på, at det bliver ved, for vi har stadig et kæmpe byggearbejde foran os – og en meget stram tidsplan. I skrivende stund er soklerne klar til vores nye elevværelsesfløj, hvor den eksisterende sengekapalet bliver udvidet med 56 senge fordelt på to bygninger. Hvis tidsplanen holder, har vi taget over første bygning i uge 51, og den næste elevbygning har efter planen taget på begyndelsen af februar 2012.

Efterskolen Øresund lige nu

Vi har 82 elever på skolen i år, og dem er vi faktisk rigtig glade for. De er søde ved hinanden, og de sætter stor pris på det arbejde, vi gør for dem: Det er berigende for os alle sammen. Og det er ekstra godt med positive elev-

oplevelser lige nu, for det slider på alle fronter at stå midt i en så stor omvæltningssproces, som vi gør i dette skoleår. Det er for eksempel dejligt at tænke på at omkring 70 procent af vores engagerede medarbejdere har lyst til og mulighed for at flytte med til Lindenberg, men det er også mentalt belastende at være på en arbejdsplads, hvor de resterende 30 procent siden maj 2010 har vidst, at de ikke længere skal være en del af vores fremtid. Så vi glæder os over alle de gode historier fra udviklingsprocessen, samtidig med at vi bliver bedrøvede over udsigten til at vi skal sige farvel til hinanden.

Også dette må du gerne være i forbøn for...

Øresund har det godt! De nævnte 82 elever er lidt få, men vi skal nok komme godt i land med dem – og det jo også

for eleverne lidt pudsigt at tænke på, at de er de sidste i en lang række af elevhold. Mange spørgsmål dukker frem i det perspektiv: *Må vi tegne på væggene? De skal jo alligevel ikke bruges efter os.* Eller: *Hvor skal vi mødes til Gammel Elevdag, når nu bygningerne her ikke længere er efterskole?* Eller: *Skal alle de gamle billeder fra billedgalleriet med til den nye skole?*

Efterskolen Lindenberg med nye muligheder

Vi har været igennem et længere udviklingsarbejde for at finde os selv i det at være en ny skole. Det har medført mange rigtig gode og spændende ideer, som, vi håber og tror på, kan danne udgangspunkt for en fantastisk spændende efterskole. Vi kommer til at satse meget på idræt og musik. Det første indbyder de nye rammer til, og det sidste er vi allerede ret gode til. Derudover har vi udviklet et onsdagskoncept, som jeg er særligt glad for.

... men det ville nu også være sejt at se vore egne unge udvikle sig i kristenlivet på en efterskole. Jeg tror, at det vil være anledning til en styrkelse i troen og en forberedende livslæring

Livsmønstre

På onsdagene skal vi nemlig arbejde ud fra en trekantsmodel, som er kendt fra bogen *Livsmønstre*. Det vil sige, at vi skal bruge tid sammen med eleverne på at arbejde med os selv som mennesker og med at arbejde med vores liv i forhold til det guddommelige – det, som er større end os selv. Og så skal vi være i en pro-

ces, hvor vi arbejder med, hvordan vi kan gøre en forskel for andre. Hvis du er bekendt med *Livsmønstre*, vil du nu have genkendt tankerne om Ind-Op-Ud. Disse onsdage vil give anledning for eleverne til at reflektere over livet og deres mange valg i forbindelse med dette! Vi kalder disse onsdage for Connect – oversat betyder det *forbundet med*. Det er her, eleverne kan komme i kontakt med sig selv og finde deres indre værdier. Det er også her, at eleverne på en særlig måde får mulighed for at reflektere over, hvorvidt deres liv skal være forbundet med Gud. Connect har dog også en anden funktion i hverdagen, for når eleverne til daglig grupperes om deres interessevalg inden for idræt og musik, bliver onsdagen en god samlingsdag, hvor alle elever mødes på tværs af de forskellige klasser. På den måde forbindes vi til én efterskole og får opbygget en fælles identitet.

Optagelse som elev

Vi er begyndt med optagelsen af elever til den nye efterskole. Og søgningen virker til at være tilsvarende den søgning, vi hidtil har haft på Øresund. Håbet er, at vi kan starte med et elevhold på over 80 elever, og på længere sigt ønsker vi et elevantal på 96. Det er lidt flere, end vi har på Øresund nu, for vi mener, at det vil give en større energi og synergi – og så er det i øvrigt også vigtigt for økonomien i skole-driften.

Det er en pudsigt oplevelse at skulle optage eleverne til Lindenberg, for vi inviterer dem til Espergærde, for at de kan blive optaget på en skole, der ligger ved Roskilde. Men det er jo her i Espergærde, at vi har elever, og hvor vi kan fremvise vores skolekultur. Så salgsmæssigt er det noget af en udfordring, men indtil nu har alle de gæstende forældre været fulde af

anerkendelse – og så får alle mulighed for at få en fremvisning af den nye skole/byggepladsen hver den første søndag i måneden.

Lindenberg - en skole med vigtig livslæring for DDM's unge

Vi vil gerne endnu engang udfordre vores kirkelige bagland til at overveje os som efterskole for jeres børn. Vi kan godt "leve" af at være efterskole for "de andres" børn, men det ville nu også være sejt at kunne se vores egne unge udvikle sig i kristenlivet på en efterskole og se, hvorledes vores egne kunne vokse i samværet med unge fra hele Sjælland. Jeg tror, at det vil være anledning til en styrkelse i troen og en forberedende livslæring forud for - for eksempel gymnasiet.

Vi flytter efterskole – flytter du med?

I forbindelse med flytningen opstår der ganske givet en række udfordringer, som vi endnu ikke har løsninger på. Og der vil også være en række opgaver, som vi sikkert ikke har mulighed for at betale håndværkere eller anlægsgartnere til at løse. Derfor er vi meget interesserede i din hjælp. Så hvis du har tid til overs, må du meget gerne tilbyde din hjælp. Vi har MANGE opgaver...

I uge 26 2012 inviterer vi til arbejdsuge, og der vil være opgaver af alle tænkelige karakterer: Så vil der være arbejdsopgaver til alle – også til dig! Arbejdsgugen skal vi nok "reklamere" mere for i løbet af foråret, men har du lyst til allerede nu at deltage med nogle praktiske arbejdstimer, er du meget velkommen til at kontakte os med det samme.

Afslutningsmarkering på Øresund

Lørdag den 12. maj 2012 får du mulighed for

at sige pænt farvel til Efterskolen Øresund. Den dag inviterer vi alle vennerne på kaffe, og måske bliver der endda også mulighed for, at du kan købe nogle gamle Øresundseffekter. Mere info om dette arrangement følger til menighederne.

Indvielsen af skolen

Skolen har første skoledag for de kommende elever søndag den 12. august, men vi håber meget, at du vil være med til at indvie skolen formelt forinden. Vi forventer derfor at invitere alle interesserede til indvielse dagen inden skolestart – altså lørdag den 11. august. Så sæt allerede nu kryds i kalenderen! Mere info om dette følger også.

Ny hjemmeside

Vi har fra primo december haft en ny hjemmeside, og her kan du læse meget mere om skolen og vores tilbud i fremtiden. Der er også mulighed for at følge med i byggeriet på hjemmesiden – både med illustrationer af, hvad vi bygger og med billeder af det pågående arbejde.

Af Kim Nissen
Forstander

Overvejelser om ny forstanderbolig

Fundament til ny elevfløj

MBU's nye formand

Nana Green, 39 år, medlem af Frikirken Betlehem i Vanløse, blev i sommers valgt til formand for Missionsforbundets Børn og Unge

Nana - hvor er du født og opvokset henne? Hvad er din trosmæssige baggrund?

Jeg er født på Amager og er opvokset i Vanløse. Jeg er opvokset i en familie, som ikke har et kirkeligt ståsted men med en klar bevidsthed om, at tro var noget, som jeg skulle tage stilling til selv. Fra jeg var helt lille, fik jeg at vide, at jeg ikke var døbt, fordi jeg selv skulle vælge, når jeg blev ældre. Jeg har altid haft en barnetro.

Hvordan fik du kontakt til kirken?

Som niårig begyndte jeg startede som spejder i Frikirken Betlehem. Det var en af mine legeskammeraters far, som var spejderleder. Jeg fik først lov til at gå til spejder et år senere end mine venner, fordi mine forældre først skulle finde ud af, hvad Frikirken Betlehem var for en størrelse, og min mor var altid med mig, når vi var til arrangementer i kirken.

Min tro er derudover forment af både spejderarbejdet og menigheden i Vanløse. Det var spejder, som skulle til for at vække min interesse for troen og Jesus. Jeg begyndte i ungdomsforeningen som 16-årig. Her fik jeg øje på nogle andre aspekter af troen og menighedsfællesskabet.

Jeg har et stort hjerte for spejderarbejdet i MBU, men det er lige så vigtigt med de andre arbejdsgrøner, som vi har i MBU. Ved at gøre noget forskelligt, møder vi forskellige slags børn. For eksempel var jeg nok stået af, hvis det var ungdomsforeningen, jeg var blevet mødt af først.

Hvad er din historie med MBU's nationale arbejde?

Jeg stødte på det nationale arbejde forholdsvis tidligt. Jeg blev som ret ung involveret i MOTIV, som var vores teenage/ungdomsblad. Jeg blev spurgt, om jeg ville være med i re-

daktionen og var siden hen med til at starte TVÆRS op. Jeg har også deltaget i flere spejderlandslejre, hvor jeg også har været med som leder og lejrchef. Allerede som teenager blev jeg spurgt om at deltage på MBU's årsmøde. Det ville jeg gerne, og jeg syntes, at det var interessant. Jeg kom med i spejderrådet i 2001, og jeg var formand for spejderrådet i perioden 2005-2011.

Hvordan fik du lyst til at blive formand for MBU?

Jeg har været med i BUS på landsplan – før jeg blev formand. Jeg har altid ment, at det er vigtigt, at vi samarbejder på tværs, både lokalt og nationalt.

Men jeg troede, at jeg skulle være formand for spejderrådet nogle år endnu. Sommeren 2010 stod MBU dog i en svær situation med udskiftning på flere poster. Jeg skulle tale på styrelsens vegne, da der ikke var en formand. I den

forbindelse gik det op for mig, at jeg brændte for det fælles, og at jeg skulle stille op som formand næste år.

Det er første gang, jeg har kunnet tage sådan en stor beslutning så nemt og så hurtigt. Andre gange har jeg syntes, at det har været svært at slippe det, jeg gik fra. Men jeg havde en grundlæggende oplevelse af, at det var det, jeg skulle. Jeg spurgte nogle folk lokalt: Kan I se mig i det? Vil I bakke mig op? Jeg gav mig selv et halvt år til at finde ud af, om det var det rigtige, men jeg var meget hurtigt afklaret.

Det er dog svært at gå fra spejderrådet og ikke kunne være med til at nyde frugten af det, som vi har udviklet i spejderarbejdet – og løfte det videre.

Hvorfor er MBU vigtig?

Jeg synes, MBU er vigtig, fordi det er et sted, hvor vi kan samle og dele ressourcerne i det lokale arbejde. Vi kan sammen gøre nogle ting, som vi ikke kan gøre alene lokalt. Vi kan også hjælpe ind i de menigheder, hvor det ikke går så godt. Gennem MBU kan vi nemmere dele erfaringer, og en menighed med overskud kan være en hjælp for andre menigheder.

Jeg synes, at det er vigtigt, at der er nogle, som har fokus på at tænke på børn og unge og taler deres sag.

Hvad er dine fremtidsønsker for MBU de næste fem år?

Mit fremtidsønske for MBU er, at vi bliver mere klar over, hvilket fantastisk arbejde vi står midt i, og hvilken gave det er, at vi kan arbejde med børn og unge i Danmark. Vi ved, at arbejdet er vigtigt, men jeg kunne godt ønske, at vi blev meget mere grebet af, hvor vigtigt arbejdet er, hvad enten det er i den lokale børnekirke eller i det nationale råd. Der ikke tvivl om, at der pt. er mange, som ikke kan se betydningen af MBU som organisation. For MBU som organisation er det vigtigt, at folk genopdager, at vi har brug for hinanden... og at MBU er rammen for det fællesskab.

At vores kirker må opleve, at deres børne-/ungdomsarbejde vokser, også fordi MBU bidrager. Det ville være fedt.

At vi bliver bedre til at stå ved og faktisk tro på det, vi tror på... Men samtidigt bliver bedre til at favne den verden, vi er en del af.

Mange kirker oplever udfordringer i at finde medarbejdere til børn og unge. Andre menigheder stagnerer, og nogle er ved at dø ud. Hvordan tænker du, at MBU konkret er en ressource for de lokale menigheder?

At vi som fællesskab sætter fokus på tros- og lederudviklinger fra barn til ung.

At vi bidrager med noget inspiration til de lokale folk og til uddannelsen af nye ledere.

- Hvis vi skal uddanne ledere fra de lokale kirker, så kræver det, at de lokale ledere udvælger folk og sender dem af sted.
- Og her tror jeg virkelig, at vores nye LEAD-weekender kan gøre en stor forskel, hvis menighederne begynder at oplære teenagere og bruger dette tilbud.

Af David Højgaard
MBU

Kommende arrangementer:

27. - 29. januar

Ledertræf for MS-spejdere på Houens Odde Spejdercenter

2. - 4. marts

LEAD – i Horsens

16. - 22. maj

MS-spejder har 90-års-fødselsdag. Jubilejr i Stenum

Uge 27

Børnelejre på Sjælland og i Nordjylland

Uge 30

Crossroadz -teenage
Spejdernes lejr 2012

Uge 31

Sommerstævne (MBU's årsmøde)

90-års-fødselsdag for Missionsforbundets Spejdere (MS)

Af Lene Bøgh Andersen

I 2012 er det 90 år siden, at MS begyndte. Det fejres med en jubilejr for alle spejdere i MS, som holdes i kristi himmelfarts-ferien ved Vesterkirken i Stenum.

Lørdag den 19. maj kl. 20 bliver der et stort jubilæumslejrball med efterfølgende kaffe.

Her er alle "gamle" spejdere fra MS velkomne.

Ligeledes inviteres folk fra Stenum by og menighed.

Adressen er Nattergalevej 7, Stenum, 9700 Brønderslev.

Følg MBU på mbu.dk – hvor du også kan tilmelde dig vores nyhedsbrev

Giv velsignelsen videre! Sommerstævnet 2012

29. juli -
4. august 2012

Det Danske Missionsforbund
og Baptistkirken i Danmark

Velkommen

Sommerstævnet 2012 bliver i år større, bredere, dybere, mere indholdsrigt og mere mangfoldigt end de stævner, vi plejer at skabe. Helt enkelt, fordi vi har flere ressourcer at gøre godt med

- Børneprogrammer i flere opdelinger, 0-2, 3-10, 11-14 år
- Teenagelejr (15-19 år)
- To spor for voksne - det klassiske og det alternative
- Eksklusivt program for seniorer flere eftermiddage
- Information om mission fra hele verden
- Godmorgen Gud for alle generationer
- Undervisning og seminarer med talere af verdensformat
- Aftenmøder med det hele

Shane Claiborne

Hvad nu hvis Jesus mente, hvad han sagde?

Hovedtaleren på Sommerstævnet 2012 er Shane Claiborne, som kommer fra Philadelphia, USA. Shane Claiborne lever et meget utraditionelt liv i kollektivet *The Simple Way* blandt hjemløse, udstødte og fattige i Philadelphia.

Han voksede op i en traditionel kirke, klarede sig godt i skolen, var vellidt blandt kammerater, og så blev han "omvendt" næsten hvert år.

Men han følte ikke, det gjorde en forskel, og han undrede sig. Han begyndte at stille sig selv spørgsmål som: *Er det i orden at køre i store biler med enormt benzinforgbrug, når bare man har en kristen fisk på bilen? Har det ingen konsekvenser at være kristen?*

Da han flyttede til Philadelphia for at studere, kom han i kontakt med nogle af byens hjemløse, og det kom til at forandre hans liv radikalt. Han begyndte at læse i Bibelen på en ny måde.

Hvad nu hvis Jesus virkelig mente, hvad han sagde, når han talte om at elske dem, der hadede ham; give til dem, der stjal fra ham, og *vende den anden kind til?*

Shane Claiborne er gennem sine bøger, seminarer og foredrag til enorm inspiration for kirker og kristne fællesskaber mange steder i verden – også i Danmark.

Shane Claiborne er blandt andet forfatter til bogen *Den uimodståelige revolution*.

Sabine og Peter Wenz

Peter Wenz

Peter Wenz er ledende præst i en kirke, som kalder sig GOSPEL FORUM i Stuttgart, en af Tysklands største frikirker. Han er gift med Sabine, og de har tre voksne børn. Kirken er en selvstændig kirke, der har plantet mange andre kirker og desuden igangsat et omfattende missionsarbejde i mere end 20 lande. Peter Wenz's hovedansvar er at forsikre mennesker om Guds kærlighed og om den vitale vigtighed af en dyb, personlig relation med Gud.

Det bliver et spændende møde med en stor personlighed, der nok har skabt en megakirke, men en europæisk en af slagsen – og ikke amerikansk – i et land, hvor kirkegangen ikke er meget større end i Danmark.

Hold dig orienteret på
www.sommerstævnet.dk